

ΕΝΘΥΜΙΟ 30 ΧΡΟΝΩΝ ΑΠΟ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΓ.ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΚΙΟΥΛ ΜΠΑΞΕ

Ξεκίνησαν ξυπόλυτοι με λίγα κειμήλια από το Γκιουλμπαξε της Μικράς Ασίας ένα χωριό των Βουρλών της ευρύτερης περιοχής της Σμύρνης.

Άλλοι ήρθαν με πλοία οι περισσότεροι με τα πόδια αφού διέσχισαν βουνά με χιόνια περπατώντας μέσα από κακοτράχαλα μονοπάτια σε απόλυτη ησυχία μην γίνουν αντιληπτοί. Για να γλιτώσουν την χαντζάρα του φονιά, τον ληστή τον βιαστή, ιστορίες που όταν σου τις περιγράφουν παγώνουν την καρδιά.

Ατέλειωτα χιλιόμετρα με πυξίδα την πατρίδα

Ποιος φταίει για αυτήν την συμφορά δεν θα την αναλύσουμε εμείς σε αυτό το ενθύμιο του συλλόγου άλλωστε ούτε και ειδικοί είμαστε, θα τους κρίνει η ιστορία αλλά δυστυχώς το κακό έχει γίνει.

Και να που βρέθηκε ένα μέρος φιλόξενο για να γίνει δεύτερη τους πατρίδα να ξαναφέρει το γέλιο στα χείλη να στήσουν το σπιτικό τους, να αυγατίσουν το βίο τους και το βράδυ στις αυλές όλοι μαζεμένοι να θυμούνται.....

Οι πρόσφυγες της Μικράς Ασίας δώσανε νέα πνοή στην Ελλάδα .Έτσι και σε αυτό το μέρος κοντά στην Πεντέλη που ήρθαν να εγκατασταθούν στην γη που τους παραχωρήθηκε άρχισαν να φτιάχνουν σπίτια σχολεία εκκλησία, τον ίδιο προστάτη τον Άγιο Γεώργιο με την αλησμόνητη πατρίδα που τους συντρόφευε σε όλο τους το ταξίδι και τους προστάτευε. Τα χρόνια πέρασαν και με την εργατικότητα τους την ευρηματικότητα τους Την διορατικότητα τους έκαναν τα Μελίσσια ένα ωραίο προάστιο

Κάπως έτσι ξεκινάει το παραμύθι μας μόνο που είναι αληθινό.....

Τον Οκτώβριο του 1977 το Πρωτοδικείου Αθηνών με την υπ' αριθ. Απόφαση 2024/77

ενέκρινε την Ίδρυση του Εξωραϊστικού Εκπολιτιστικού Συλλόγου Άγιος Γεώργιος με έδρα την Πηγή Μελισσίων.

Η σκέψη για την Ίδρυση του συλλόγου την εποχή εκείνη ήταν η διοργανώσει το **ΚΕΣΚΕΚΙ** αλλά και να παρέμβει στα μεγάλα προβλήματα που είχαν οι Μελισσιώτες στο καταπράσινο Προάστιο με τους πρόσφυγες κατοίκους από την Μικρά Ασία.

Το πατροπαράδοτο Έθιμο **ΚΕΣΚΕΚΙ** μέχρι το 1958 που πρώτο λειτούργησε η εκκλησία του Αγίου Γεωργίου το είχαν επωμιστεί μεμονωμένα κάποιες οικογένειες Μικρασιατών ,έπρεπε να γίνει πιο οργανωμένα ώστε ξεφύγει από τα στενά σύνορα της Κοινότητας να διαδοθεί και στις νεότερες γενιές. Και τα αποτελέσματα τα βλέπουμε σήμερα που πράγματι είναι γνωστό σε όλη την Ελλάδα ,μέσω των εφημερίδων και της τηλεόρασης .

Ο δεύτερος λόγος ήταν η προώθηση θεμάτων που αφορούσαν των πολιτισμό αλλά και τον εξωραϊσμό της τότε Κοινότητας Μελισσίων.

Τα Μελίσσια του 1976, ήταν ένα χωριό με προβλήματα μεγάλα. Η κοινωνία έπρεπε να πάρει κάποιες αποφάσεις και να λειτουργήσει ως μοχλός πίεσης προς την κοινότητα αλλά και προς την εκτελεστική εξουσία για να λυθούν τα προβλήματα που ταλάνιζαν του κάτοικους. Τα θέματα που τους απασχολούσαν ήταν , οι γραμμές λεωφορείων, τα ρέματα, τα λήμματα, το σχέδιο πόλης.

Παραλληλα το ΔΣ έπρεπε να εμπλουτίσει με πολιτιστικές εκδηλώσεις κάνοντας θεατρικές παραστάσεις, καραγκιόζη την εκμάθηση πικ-ποκ ,ραπτική, αγγειοπλαστική κ.λ.π.